

**Gijs van Reeuwijk –
1 – Introductie en eerste stappen molenaar**

Ed van Gerven:

Deze keer spreek ik met Gijs van Reeuwijk. Gijs, trad in 1990 als specialist op het gebied van molens en waterbouwkundige werken in dienst bij de toenmalige Rijksdienst voor de Monumentenzorg. Maar hij was ook daarvoor al actief in het molenveld. Met Gijs spreek ik over zijn tijd bij de Rijksdienst, maar dat niet alleen, hij verliet in 2008 namelijk deze dienst om als zelfstandig molenadviseur aan de slag te gaan. En in die laatste rol is hij anno 2019 nog steeds actief. Gijs verkeert in de bijzondere positie dat hij de ontwikkeling van het molenbehoud vanuit twee gezichtspunten heeft meegemaakt; als overheidsambtenaar en als vrije jongen. Wat is de invloed van deze dubbelrol geweest op zijn visie op het molenbehoud? En andere vragen die de revue zullen passeren zijn; hoe kwam hij eigenlijk bij de overheid terecht, wat waren zijn ervaringen aldaar en waarom maakte hij de overstap naar het vrije ondernemerschap. En hoe vergaat het hem nu als zelfstandige. Gijs, vertel eens iets over je achtergrond. Hoe en wanneer kwam je voor het eerst in aanraking met molens en waardoor werd je zo gegrepen door het werktuig?

Gijs van Reeuwijk:

Ja. Nou ja, ik ben dus Gijs van Reeuwijk. Ik ben nu 56 jaar oud, ik ben eigenlijk op veertienjarige leeftijd kwam ik voor het eerst met molens in aanraking. Dat was, wij woonden toen in Heiloo. In Heiloo staan iets verderop wel wat molens in de buurt, maar in Heiloo staat ook één klein molentje aan de rand van Heiloo, de Varnebroeker. Dat is eigenlijk een weidemolen. Hier in Friesland zouden we zeggen een soort spinnekop. Maar we liepen daar wat rond met de familie, we wandelden wel vaak even met de hond en daar bij de molen dat.. nou ja, stond er ook niet echt super bij. We raakten eens even in gesprek met de molenaar en die zei ja, je kunt ook molenaar worden. Ja, onbekend iets natuurlijk, dat je je molenaar kon worden. Er moet ook nog wel eens wat gebeuren aan de molen. Dus toen bood ik ook aan van ik wil wel eens wat komen helpen. Dus dat deed ik ook, dan ging ik de vakantie wel eens even wat helpen met wat teerwerk, wat schilderwerk. Maar toen werd het eigenlijk ook wel gauw duidelijk dat je... ja, het molentje was zo klein, om echt goed voor je opleiding daar was het een te kleine molen voor. Toen was ik op een vergadering van de Alkmaarse Molenvereniging..

Ed van Gerven:

Welk jaar was dat, Gijs?

Gijs van Reeuwijk:

Dat zal 1977 zijn geweest. En toen had de Alkmaarse Molenvereniging een vergadering. Dat was toen nog een club die hadden eigenlijk geen molens in eigendom, maar die behartigden wel de molens rond Alkmaar. En toen werd ik geïntroduceerd bij Gerbrand de Vries. Toen werd er gezegd van Gerbrand die doet ook wat meer de opleiding. Het is wel in Uitgeest, maar daar kun je echt wel het molenaarschap leren. Dus toen.. zo gezegd, zo gedaan. Dus toen ik een jaar of 14, 15 was toen fietste ik elke zaterdag, of op andere dagen, naar Uitgeest om daar te leren voor molenaar. Dus zo begon eigenlijk een beetje de liefde voor molens. Nou ja, het is wel een beetje zo, want ik kom dan niet uit een molenaarsfamilie, hoewel ik onlangs nog weer heb uitgevonden dat een verre voorvader toch wel weer een molen heeft gebouwd. Zelfs een molen waar ik bij de restauratie direct bij betrokken was. Toen wist ik het niet, maar recentelijk heb ik uitgevonden dat die voorvader die molen heeft gebouwd. Dus... maar ja, ik denk dat zowat elke Nederlander wel ergens familie bij molenaars heeft. Maar wij waren wel heel.. van het zeilen, van kinds af aan waren we al aan het zeilen, Friesland, Noord-Holland wel. Ja zeilen, wind, het heeft wel veel overeenkomsten ook wel met molens, dus ik denk de raakvlakken lagen daar wel tussen dat zeilen, die liefde voor boten, en molens.

Ed van Gerven:

Wat zei je omgeving ervan? Wat vonden je vrienden op school ervan dat jij met de molens aan de slag ging?

Gijs van Reeuwijk:

Ja, achteraf was het... ja, het werd altijd wel als een bijzondere hobby gezien. En ik denk dat je het zelf op dat moment niet zo besepte eigenlijk. Ja, als ik nu terugkijk dan denk ik ja, je was een jaar of 15, 16. Je kreeg toch wel een grote verantwoordelijkheid. Je liet zo'n ding ook werken. Al gauw was je natuurlijk toch met de vangzeilen voor leggen, mensen verhalen vertellen die op de molen kwamen. Dus die verantwoordelijkheid die kwam toch vrij snel. Ik denk dat heel veel anderen van diezelfde leeftijd die waren met andere dingen bezig, of... dus misschien was het dan toch eigenlijk wel bijzonder. Toen ik net 18 werd toen mocht ik eindelijk eens examen doen. Ik had voor mijn gevoel.. wou ik al veel eerder examen doen want ik was er al een of twee jaar klaar voor, maar eindelijk mocht ik toen met mijn achttiende examen doen, dus toen diploma Vrijwillig Molenaar. En direct daarna ook een eigen molen in Sloten. Heel positief werd er wel op gereageerd ook door de omgeving, maar er werd ook... ja, het was wel bijzonder. Terwijl je het zelf eigenlijk.. nou ja, meer normaal vond.

Ed van Gerven:

Oké.